

GURE «PENEN» ZABALKUNDEA. — Atzizkietako «-penak» ugariak baino aisago neurritz kanporakoak izan dira azkenaldiko idazle gazteen artean. Ni ez naiz zenbait kaxkagorri erraz amor ematekoa, neu ere kaxkagorria naizenez; baina, *El Diario Vasco*-ko «Cartas de los lectores» delako lotsagabeen

sail hortan Urruxolak arrazoiz eta ongi salatu zuen «-pena» horren gehiegizko erabilerak ematen zion pena. Baina, kutsadura sakona izaki.

Geroztik, beste era bateko «penaz»-z eraman dut harridurarik aski. Larrienak erdizpurdizko idazleen artean somatu ditut. Baina ereinotzaren inguruan dabilzan idazleengandik ez nuen holakorik espero. Zeren, Andu adiskidearen eleberri saritua irakurtzen, 57. orrialdean honako hau agertzen bait da: «... honetarako bakarrik ere bidaiak merezi zuela *pena* erabaki». Zer arraio esan nahi ote du? Bidaiako nekeen penak merezi dutela? Hala dirudi. Baina, hor, koma edo kakotxa delakoren bat faltako da nonbait. Hala ere, esaldia «...zuela»-rekin bukatzea aski zuen.

Baina, zer harridura izan dudan umoredun antologia gisa Juan Martin Elexpuruk *Fernando plaentziarra* delakoaren hitzaurre bukaeran, bilduma justifikatu nahirik, honako hau dionean: «Pena merezi du benetan». Zer da hori? Lehenago ez, «leno», Santio erromes itxurako hark ere, bere ustezko herri hizkuntzan idatzi zuen: «pena merezi du». Gaztelera *merece la pena*-ren ordezkotzat nonbait. Hala dirudi.

Gizonok «pene» sobra ez badaukagu ere, nere ustez «pena» hori euskaldunontzat sobra dago.